

COMUNICAT DE SOLIDARITAT AMB LA PARRÒQUIA SAN CARLOS BORROMEO DE MADRID I AMB EL TEOLEG JON SOBRINO

L'Assemblea de Militants de la GOAC-HOAC de Barcelona, moviment de cristians i cristianes compromesos en el món obrer, reunida el diumenge 10 de juny al Masnou, preocupada per alguns esdeveniments recents, vol manifestar el que segueix:

- **Mostrar la nostra total solidaritat amb els nostres germans i germanes de la Parròquia de San Carlos Borromeo de Madrid, així com amb el teòleg Jon Sobrino i altres causes i persones menys mediàtiques**, que passen ara estones dolentes per intentar ser fidels al seguiment de Jesús de Natzaret.
- **Denunciar l'ofensiva ultraconservadora de certa part de l'Església** contra aquells que no fan altra cosa que expressar, de la manera que saben i Déu els ha donat a entendre, la seva fe i la seva pràctica del Manament Nou. **No pot ser que s'anteposin criteris de litúrgia o de formes contra pràctiques que fins a data d'avui ningú s'ha atrevit a posar en qüestió. No podem entendre que en el seguiment de Jesús, les formes siguin més importants que els continguts, la litúrgia que la CARITAT.** No en va la caritat és una virtut teològica i la litúrgia un afegit històric, canviant al llarg dels temps.
- **Animar a altres cristians i cristianes i a totes les persones de bona voluntat a no seguir callant davant tals atropellaments, vinguin d'on vinguin.** Creiem que el diàleg és una eina fonamental en un sistema democràtic i en una comunitat eclesial, però no pot ser unidireccional. Parlant ens entendrem tots i totes...callant només venç qui més crida o qui més poder s'atribueix, però no es tracta de vèncer sinó de convèncer.
- **Ajudar amb aquesta modesta reflexió que la ciutadania entengui que tot això es realitza en una societat concreta i que les causes no són exclusivament eclesials sinó que els factors polítics i socials també entren en joc.** D'aquí que la responsabilitat és de tots i totes, creients o no. I està en les nostres mans el poder col·laborar perquè la crispació tant política com eclesial minvi i puguem posar col·lectivament les bases per a debatre obertament quantes qüestions se'ns plantegin en la societat, en l'Església i en les plataformes en les quals militem, sobretot si està en joc la sort dels més desfavorits, dels pobres, del món obrer, els preferits del Regne. Per què no de l'Església?
- **Exhortar, des de la correcció fraterna, als bisbes que han intervingut en aquest conflicte que recapacitin, respectin, animin i facin veritablement de pastors.** No són temps d'inquisicions, ni d'anatemes, de cismes ni de silencis còmplices. Són temps de diàleg, de lluita, de compromís, de carismes, de saber distingir entre l'important i l'accessori.
- **I abans de res, fem una crida a les nostres pròpies consciències** perquè des de la GOAC seguim lluitant, ara més que mai, per la renovació evangèlica de l'Església en la qual des de fa mes de 60 anys estem embarcats i, tot això, des d'una profunda i respectuosa comunió eclesial.

El Masnou, 10 de Juny de 2007

(Per a més informació: 675782047)